

ת"פ (באר שבע) 17262-09-22 - מדינת ישראל נ' רונן שומונוב

ת"פ (באר-שבע) 17262-09-22 - מדינת ישראל נ' רונן שומונוב מחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 17262-09-22

מדינת ישראל

נגד

רונן שומונוב

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[28.10.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא יואל עדן

ע"י ב"כ עו"ד עדן נחום חיים - פמ"ד

ע"י ב"כ עו"ד הילה טל

גזר דין

האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המתלוננים הינם בעלים של רכב. הנאשם הינו אחיה של המתלוננת וגיסו של המתלונן. ביום 26.8.22 עובר לשעה 19:50 הגיע הנאשם לבית אמו שם פגש במתלונן ובין השניים החל ויכוח בעניין הכספי. עקב הוויכוח האמור, הנאשם יצא מן הבית. לאחר שיצא מהבית, ניגש הנאשם לרכב אשר חנה בחניית הבניין, שבר את החלון האחורי ימני של הרכב והצית את מושבי הרכב. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם נזק לרכב. במעשיו אלו שילח הנאשם אש במזיד בדבר לא לו.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, והורשע בעבירה המפורטת בו. הוסכם כי ההגנה לא תוכל לטעון לאי הרשעת הנאשם, ובאשר לעונש יערך תסקיר שירות מבחן שולאחריו יישמעו טיעונים לעונש, ואם הנאשם יסיים בהצלחה הליך טיפולי משמעותי (לדעת המאשימה) - המאשימה תטען למאסר שירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית, ואם לא יסיים בהצלחה הליך טיפולי משמעותי, מוסכם בין הצדדים כי יעותרו במשותף להשית על הנאשם עונש של שנתיים מאסר וענישה נלווית. הראיות לעונש

3. מטעם המאשימה הוגשו ראיות לעונש, הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1), הכולל עבירות סמים לרבות לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) בגין נדון לשבעה חודשי מאסר בפועל, ואי הרשעה בעבירות הפרת הוראה חוקית, שבל"ר, גניבת רכב והיזק במזיד לרכב מהשנים 2010-11. מטעם ההגנה הוגשה תעודה על סיום תוכנית שיקום של הנאשם בקהילת בית אביבה מיום 24.6.24 (נ/1). הוא סיים בהצלחה את הקהילה, והעידו אחותו ואמו של הנאשם. אחותו של הנאשם אמרה כי הם מאוד שמחים על התהליכים שעבר ורוצים שימשיך בתהליך הזה שישתקם, היום הוא גר עם שותפים, ומסדיר את החובות, יש לו עוד דרך והוא צריך את התמיכה ואת העזרה של בית המשפט וגם של המשפחה כדי ללכת בדרך הזו ולשקם את עצמו ולא למצוא את עצמו במקומות אחרים. העידה אמו של הנאשם אשר אמרה שהיא שמחה על מה שהוא עבר, הוא השתפר הרבה מאוד, גם שם עוזרים לו וגם הם עוזרים לו. הוא מתחיל לשלם את החובות שלו ועובד. תסקירי שירות מבחן

4. הוגשו חמישה תסקירי שירות מבחן המתארים את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם ואת התהליכים אשר עבר אל מול שירות המבחן. בתסקיר מיום 2.7.23, צויין כי הנאשם מסר שהחל לצרוך סמים מסוג קנאבוס בגיל 15, ובגיל 20 החל להשתמש בסמים מסוג קוקאין בנסיבות חברתיות, ומסר כי לאחר עונש המאסר שריצה בשנת 2015 נגמל מהסמים בכוחות עצמו. בשנה האחרונה החל לסבול מכאבי גב ועל כן החל לצרוך סמים מסוג קנאבוס בתדירות יומיומית לצורך שיכון הכאבים וכן שב לצרוך קוקאין. בתאריך 16.1.23 הועבר לקהילה הטיפולית בית אור אביבה, ומהקהילה נמסר כי הנאשם ממעט להשתמש בכלים הטיפוליים המוצעים לו ומתקשה מול הגבולות המוצבים לו. מדו"ח ועדת האבחון עולה כי הנאשם לקח אחריות על עצם ביצוע העבירה אך מפנה אצבע מאשימה כלפי בני משפחתו אשר לא עצרו את התדרדרותו. בדו"ח הקהילה תואר כי הנאשם ללא אירועים חריגים, מביע מוטיבציה להתבונן ולפעול לשינוי. קיבל תפקיד בעל אחריות בניהול הקהילה ומבחינה משפטית קיבל על עצמו אחריות למעשיו. נעשה שותף בקבוצות טיפוליות. נפגעת העבירה, אחותו של הנאשם מסרה כי הבחינה בהתדרדרות במצבו ההתמכרותי של הנאשם. שיתפה כי החל ביניהם ויכוח על טענתו לחוב כספי, תיארה התנהגות תוקפנית מצדו על רקע נסיבות אלה. אינה חוששת מהנאשם כיום ואינה כועסת עליו.

הנאשם סיים שלב א' בקהילה וצפוי לעבור לשלב ב'.

בתסקיר מיום 17.10.23, צוין כי הנאשם נמצא בשלב ב' של הטיפול, חידש את יחסיו עם בני משפחתו אשר תומכים בתהליך הטיפולי שעובר והחל לצאת לביקורי בית. גורמי הטיפול התרשמו כי מצוי בעיצומו של התהליך הטיפולי ועוד נכונה לו דרך וכי יש עוד מספר מטרות טיפוליות בהן עליו להתמקד על מנת להוביל לשינוי בחייו.

בתסקיר מיום 13.12.23, צוין כי התקיימה פגישת צדק מאחה עם נפגעי העבירה. במסגרת ההליך הנאשם קיבל אחריות, הכיר בתוצאות מעשיו, בפגיעות ובנזקים שנגרמו כתוצאה מהם. הביע הקלה ושביעות רצון מהמפגש. שיתף כי חשש מתגובותיהם ותיאר כי הופתע לטובה כאשר במהלך המפגש הביעו דאגה אותנטית למצבו ושלומו.

בתאריך 19.11.23 נערכה ועדה מסכמת בקהילה. הנאשם ביטא מוטיבציה להליך הטיפולי. הצליח לערוך תהליך של חשיפה עצמית פנימית והצליח לשפר את הגישה שלו ברגעי משבר. חווית התפקידים שקיבל בקהילה העניקו לו סמכות. הנאשם עבר תהליך בהתמקמות שלו ביחס להתמכרות וכיום רואה בעצמו מכור, ועתיד לעבור לשלב ההוסטל.

צוין כי הנאשם סיים בהצלחה את כל שלבי ההליך הטיפולי וניכר כי עבר תהליך טיפולי ושיקומי משמעותי, ומביע מוטיבציה להמשיך בהליך הטיפולי גם מחוץ לכותלי הקהילה הטיפולית.

שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית במסגרתה יוטל צו מבחן לשנה במהלכה ישלים הנאשם את הטיפול בהוסטל, של"צ בהיקף של 340 שעות, מאסר מותנה והתחייבות, וצוין כי מאסר בפועל יגדע את הליכי השיקום, וגם מאסר בעבודות שירות עלול לחבל בהמשך התהליך.

בתסקיר מיום 21.3.24 צוין כי ביום 16.1.24 הנאשם עבר לשלב ההוסטל, השתלב בהוסטל בצורה טובה ללא קשיים, עובד בתחום השיפוצים ומתואר כעובד חיובי בעל מוסר עבודה גבוה, אחראי ומתמיד. בטיפול הפרטני, עדיין נמצא בשלב של יצירת קשר וביסוס אמון מול העו"ס. צוין כי הנאשם עסוק בהתמודדות עם המעבר לחיים עצמאיים נורמטיביים וסוגיות יום יומיות הקשורות לכך. שירות המבחן חזר על המלצתו מהתסקיר הקודם.

בתסקיר מיום 26.6.24, צוין כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם המשיך בתהליך החיובי אשר החל במסגרת ההוסטל וניכר כי הוא בעל מוטיבציה גבוהה לשינוי ושימור הישגי הטיפול. הנאשם צפוי לסיים את שהותו בדירת המעבר ב-16.7.24 והתהליך הטיפולי עוסק בתכנון עתידו לקראת יציאתו לדרך עצמאית. הנאשם הצליח להסדיר את כל חובותיו. קיבל תעודת סיום מהקהילה. ביקש לעבור לדירת המעבר של ההוסטל אשר מיועדת לבוגרי ההוסטל למשך חודש ובהמשך לשכור דירה באופן עצמאי.

התהליך אותו עבר הנאשם אינטנסיבי וממושך בו התמיד למעלה יותר משנה חרף הקשיים. הנאשם רכש כלים וישים אותם הלכה למעשה; הצליח לקחת אחריות על העבירה ומעבר להודעה באשמה הצליח להבין גם את המניעים והדפוסים שעמדו בבסיס ביצוע העבירה. מכיר בנזק והפגיעה שהסב למשפחתו וחש בושה וחרטה עקב ביצוע העבירה. לא נפתחו לנאשם תיקים פליליים חדשים. שירות המבחן סבור כי ענישה של מאסר בפועל תגדע את מאמצי השיקום והשיגים אליהם הגיע הנאשם בעבודה קשה ואף ענישה של עבודות שירות תאלץ אותו לשוב להתגורר בבית הוריו בקרבת חברים מעברו. שירות המבחן חזר על המלצתו מהתסקירים הקודמים.

טענות הצדדים:

5. לטענת ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה מברכים על ההליך השיקומי שעבר הנאשם בשירות המבחן. אין מחלוקת שגם המאשימה במקרה הזה עברה כברת דרך עם הנאשם על מנת שישקם את עצמו.

בהתאם להסדר הטיעון מוצאים ב"כ המאשימה את ההליך השיקומי משביע רצון, והתבקש להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ככל שהוא מתאים לריצוי עבודות שירות.

צוין כי ב"כ המאשימה ערים להמלצות שירות המבחן, ההמלצה סופית מרחיקת לכת ואינה תואמת את מדיניות הענישה הנוהגת גם במקרים של חריגה משיקולי שיקום.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) רישא, מדובר באירוע חמור בו הנאשם בחר להצית את רכבם של אחותו וגיסו בעקבות ויכוח כספי. הנאשם פגע בערכים מוגנים של שמירה על ביטחון האדם, האירוע אירע בחניה של בניין מגורים מה שמגביר את החומרה ומשליך על נסיבות ביצוע העבירה כחמורה יותר. על אף חומרת האירוע ולאור ההליך הטיפולי וכמו גם הליך של צדק מאחה שעבר הנאשם עם נפגעי העבירה, סבורים ב"כ המאשימה כי המקרה מצדיק חריגה משיקולי שיקום.

ב"כ המאשימה סבורים כי מתחם העונש ההולם נע בין שנתיים ל-4 שנות מאסר, דבר שמראה עד כמה העתירה למאסר בעבודות שירות מהווה סטייה ניכרת ממתחם העונש.

נסיבות ביצוע העבירה אינן פשוטות, מדובר במעשה חמור. מרגע שהנאשם מצית את האש אין שליטה עליה, עצם המעשה של הצתת רכב והשלכת אש ברכוש מול בניין מגורים ראוי להטיל מאסר בפועל בעבירה זו. למרות זאת התביעה החליטה לתת לנאשם הזדמנות שבחר לנצל ולשקם את אורחות חייו. ניתנה לו הזדמנות והוא ניצל אותה. יחד עם זאת צריך לשקול שגם בחריגה משיקולי שיקום המשמעות סטייה מהמתחם ולא הכחדת המתחם.

שירות המבחן הוא גוף טיפולי השוקל שיקולים מצומצמים, יחד עם זאת בית המשפט צריך לשקול שיקולים נוספים שיקולי גמול והרתעה והפגיעה בערכים המגונים.

מעבר לענישה בעבודות שירות התבקש להטיל מאסר על תנאי, צו מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולעניין הפיצוי בהתאם לעמדת נפגעי עבירה לא עותרת המאשימה להטלת פיצוי, אך עותרת לקנס לשיקול דעת בית המשפט.

6. לטענת ב"כ הנאשם:

יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם את הענישה השיקומית ששירות המבחן מבקש. נטען כי המתחם לו עותרת ההגנה מתחיל בענישה של עבודות שירות, לבין 20 חודשי מאסר. יש לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום.

המחלוקת הינה במידת הסטייה משיקולי שיקום.

ב"כ הנאשם מפנה לתסקירי שירות המבחן, אשר אומרים כי העבירה חמורה ביותר, אבל יחד עם זאת מדובר בהליך טיפולי יוצא דופן באופן משמעותי, ומידת הסטייה צריכה לבוא בהלימה להליך הטיפולי. אין הליך טיפולי בקהילה סגורה דומה להליך טיפולי שהוא לא בקהילה סגורה. שירות המבחן ממליץ על ענישה של 340 שעות של"צ, בהיקף נרחב. למעלה משנה וחצי, כשעוקבים אחר ההליך השיקומי שהנאשם עבר, על כל שלביו, בשום שלב לא עלה משום גורם טיפול מדווח, על איזושהי נסיגה או על חוסר שיתוף פעולה. להיפך הנאשם זוכה לשבחים על ההליך המשמעותי שהוא עובר.

הנאשם נמצא גם לשיטת שירות המבחן, בשלב הכי קריטי של הטיפול, הוא קיבל את כל הכלים. הטיפול היה אינטנסיבי, אבל המאמצים של השיקום וההישגים שהגיע, גורמים מקצועיים יודעים להגיד שנתונים באיזשהו סכנה בשלב הזה.

הנאשם היה במעצר במשך כחצי שנה, מאוגוסט עד סוף ינואר.

הנאשם היה מכור לסמים ועבר הליך גמילה משמעותי.

הנאשם רוכש תוך כדי העבודה שלו, כישורים חברתיים, מוסר עבודה, אין להקל ראש ולגדוע את זה.

מעבר לכל אלה בעת הזו יש לתת את הדעת להשפעות המלחמה שבה אנו מצויים. אדם כדוגמת הנאשם אין מחלוקת שעבודות שירות לא ניתן לעשות אחה"צ, הוא לא יוכל לעבוד.

התבקש שבית המשפט ילך עוד קצת לקראת הנאשם, וישית ענישה שיקומית כפי ששירות המבחן מבקש כולל צו מבחן, ואף הוצע להאריך את צו המבחן, והנאשם מביע נכונות והסכמה לכך. ביחס לקנס נטען שבית המשפט ישית קנס לפי שיקול דעתו, זה יהיה גם רכיב נוסף. נטען כי הענישה מאוזנת ע"י שירות המבחן בין חומרת העבירה למידת הסטייה המתאימה לאופי ולאופן הטיפול, ולבין רכיבי הענישה.

הנאשם אמר שהוא רוצה להגיד תודה על ההזדמנות, לא האמין שיכול לשנות את עצמו, בתור אדם שהיה מכור לסמים. עבר טיפול משמעותי של שנה בקהילה סגורה.

הוא רוצה לשנות מקום מגורים, ולשנות קו בחיים.

עובד בחברה שהקימו אותה אנשים שסיימה טיפול, בנוסף יש לו הרבה חברים שיכולים לעזור לו, היום הוא מתמודד עם חובות שבעבר לא התייחס, הסדיר את כולם, חובות של 40,000 ₪.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

7. בביצוע עבירת ההצתה פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על רכושו של אדם וזכותו להגנה על קניינו, בטחונו ובטחון הפרט ומניעת סיכון ונזק לרכוש ולאדם.

על חומרת עבירת ההצתה, אי ידיעת תוצאתה, פוטנציאל הנזק הרב שבה, חומרתה ושיקולי הענישה במסגרתה ר' ע"פ 2599/07 קריין נ' מ"י (30.4.2007): "טבעה של הצתה שראשיתה ידוע, אולם כיצד תתפשט ומה יהיה היקף הנזק הכרוך בה, הוא עניין שלמצית, בדרך כלל, אין שליטה עליו. מכאן חומרתה היתרה של עבירה זו, ועל כן חייב העונש הנגזר בצידה לתת מענה לשיקולי גמול, מחד, והרתעת הרבים, מאידך".

מנעד הענישה בעבירות הצתה רחב, וקביעת המתחם מתייחסת לנסיבות המסויימות בכל מקרה.

העבירה אשר ביצע הנאשם חמורה ומדובר בהצתת רכב אשר חנה בחניית בניין. פוטנציאל הנזק במצב זה הינו גדול.

בע"פ 2360/12 פלוני נ' מ"י (1.8.2012) - הורשע המערער בעבירות הצתה והפרת הוראה חוקית, בכך שהצית את רכבה של המתלוננת עמה היה מסוכסך, והוטלו עליו 21 חודשי מאסר. הערעור נדחה ונקבע כי הגם שלמערער נסיבות אישיות מקלות, אין בכך כדי להקל בעונשו.

בע"פ 3116/13, 3796/13 ויאם קבלאן ואח' נ' מ"י (15.10.2013) - הורשעו המערערים בעבירות הצתה וקשירת קשר לביצוע פשע, כאשר קשרו קשר והציתו אוטובוס, והוטל עליהם עונש של 24 חודשי מאסר. הערעור נדחה ונקבע כי קיים טווח ענישה רחב ו"עבירת ההצתה מחייבת בדרך כלל השתת עונש מאסר בפועל ובהתאם קבע המחוקק לצידה עונש חמור". באותו מקרה נפסק שמתחם העונש שנקבע, וכלל 12 עד 30 חודשי מאסר, אינו חורג באופן קיצוני מהמקובל במקרים דומים.

בע"פ 6720/16 מ"י נ' פלוני (7.3.2017) - הורשע המשיב על פי הודאתו בביצוע עבירות הצתה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין ואיומים, בכך שהצית את רכבו של המתלונן על רקע חשד לכך שמתנהל קשר רומנטי בינו לבין בת זוגו של המשיב. המשיב נסע לתחנת דלק, מילא בקבוק בבנזין, שפך את הדלק על כיסא הנהג, הצית את הרכב ואיים על המתלונן. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, חרג משיקולי שיקום, והטיל על המשיב 6 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצר, על דרך עבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן לשנה. בית המשפט העליון לאחר סקירת פסיקה בעבירות הצתה, קבע כי רף הענישה הנוהג בעבירות אלו אינו אחיד "והוא מהווה ביטוי לשקלול של תוצאות המעשה, פוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש הגלום במעשה, התכנון המוקדם, ועברו הפלילי של מבצע העבירה במקרה הקונקרטי...". נקבעה חומרה בנסיבות ביצוע העבירות אשר קיבלה משנה תוקף לנוכח מטרת המעשים והרקע להם. נקבע כי הגם שראוי לסטות במקרה זה ממתחם העונש ההולם בשל סיכויי שיקום, בעבירות הצתה ראויה לרוב הטלת עונש מאסר בפועל, והערעור התקבל ועונשו של המשיב הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 4761/15 אמיר ג'ובראן נ' מ"י (23.11.2015) - הורשע המערער בעבירות של הצתה לפי סעיף 448(א) רישא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט, בכך שהמערער ושותפו לעבירה הציתו רכב של המתלונן. נקבע מתחם עונש הנע בין 24 ל-36 חודשי מאסר בגין שתי העבירות בהן הורשע המערער, על שותפו נגזרו 20 חודשי מאסר בגין שתי עבירות הצתה וניסיון נוסף להצתה, ולאור עקרון אחידות הענישה קבע בית המשפט המחוזי כי בעניינו של המערער יש לחרוג לקולא מהמתחם, והוטלו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המערער על חומרת העונש נדחה.

8. בחינת נסיבות ביצוע העבירה לצד הענישה הנוהגת מביאה למסקנה כי יש לקבל את עתירת המאשימה למתחם העונש ההולם.

הנאשם, בעקבות ויכוח כספי, יצא מהבית, ניגש לרכב שחנה בחניית הבניין, שבר את החלון והצית את מושבי הרכב. נסיבות חמורות אלו, ובפרט הקרבה לבניין על כל המשמעויות אשר יכולות להיות להצתה בחנייה של בניין, צריכות לבוא לידי ביטוי בקביעת המתחם.

לפיכך, מתחם העונש ההולם בגין העבירה אשר ביצע הנאשם בנסיבות ביצועה, כולל מאסר בפועל בין 24 ל - 48 חודשים.

הענישה

9. אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי, ואין מחלוקת כי על הענישה לכלול חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום לאור הליך זה.

המחלוקת הינה על מידת החריגה מהמתחם.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם עבר הליך שיקומי ארוך וזאת בהצלחה רבה, על כל שלבי התהליך. הדברים מפורטים בתסקירים כאמור לעיל, ונפנה לאמור שם.

אכן יש לתת להליכי שיקום אלו ביטוי בענישה, ויש לחרוג ממתחם העונש ההולם. ואולם, גם כאשר יש מקום לחריגה משיקולי שיקום, אין משמעות הדבר כי כל שיקולי הענישה האחרים ניגפים מפני שיקולי השיקום. דבר זה שמור למקרים חריגים בלבד.

אין מחלוקת בין הצדדים כי אין להטיל מאסר לריצוי בפועל, וגם המאשימה אינה עותרת לכך. המלצת שירות המבחן עניינה ההליך השיקומי בלבד, וקבלתה אינה מאפשרת מתן משקל כלשהו למתן ענישה הולמת, גם אם ברף נמוך יותר מהמתחם, וגם לא לשיקולי הענישה האחרים אשר צריכים לקבל משקל בעבירה זו, ובנסיבות בהן ביצע הנאשם את העבירה.

בהיות הרף התחתון של מתחם העונש ההולם 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עברו הפלילי של הנאשם, הרי שענישה הכוללת של"צ בלבד, מתעלמת לחלוטין משיקולי הענישה האחרים.

המלצות שירות המבחן נשקלות, אולם בית המשפט הוא האמון על האיזון הראוי בין כל שיקולי הענישה. אני מוצא כי הענישה לה עותרת המאשימה ראויה, אולם לאור כך שהנאשם היה במעצר משך כשישה חודשים, ולאור כך שההליך השיקומי משמעותי, אני מוצא כי יש להפחית מעט במספר חודשי המאסר בעבודות שירות. נתתי דעתי לטיעוני שירות המבחן על פגיעה שיכולה להיגרם מעבודות שירות, ואולם בכל ענישה יש פגיעה מסוימת. בענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות יש כדי איזון בין הצורך במענה עונשי לבין שיקולי השיקום. לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם בנסיבות ביצוע העבירה. הגושה חו"ד חיובית מהממונה על עבודות שירות.

אשר לקנס - משיקולי שיקום אינני מוצא מקום להטיל קנס, זאת גם בשים לב לכך שהנאשם הסדיר את חובותיו, וכי בקנס יהיה כדי להכביד הכבדה נוספת על ההליך השיקומי.

10. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בעבודות שירות - מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. תקופת מאסרו תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. הובהרה לנאשם חובתו לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשה כן ניתן יהיה להמירן בעונש מאסר בפועל, וכך גם יוכל הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה לכך.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 2.12.24 שעה 8:00 בפני הממונה על עבודות שירות. מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירה לפיה הורשע.

צו מבחן - ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 12 חודשים כלפי הנאשם. הנני מחייב את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, הכל על פי הנחיות שירות המבחן. מובהר לנאשם כי באם לא יקיים צו זה ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשפ"ה, 28 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.